

QANLI YANVAR

Mənə deyirlər ki, ağlama, bəsd!
Necə ağlamayım, millət ağlayır.
Başımız üstündən tufanlar əsdi,
Xalqıma edilən zillət ağlayır.

Bizim haqlarımız tank təkərləri
Altında əzilib, qana batıbdır.
Qırılıb vətənin igid ərləri,
Bu torpaq altında mərdlər yatıbdır.

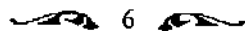
Qan qızıl boyadı qara torpağı,
Düşdü gənc oğullar nahaq qırğına.
Bir xalqın köksünə çəkdilər dağı,
Ey dünya! Nə üçün dözürsən buna?

Bu qanlı torpağı öpməyə gəlin,
Siz ey torpağına qan çilənənlər!
Eşidin səsini tək qalmış elin,
Ey vətən yolunda oğul verənlər!
Gəlin, ey gözləri odlar görənlər!

1990

NİGARANLIQ İÇİNDƏYƏM

Bir qaranlıq içindəyəm,
Nigaranlıq içindəyəm,
Kimsə bilmir nə gündəyəm...
Sindədə silah lülesi
Vətəndə ya sürgündəyəm
Şəhərim güllə yaralı,
Divarları deşik-deşik,
Küçələrdə silahlılar

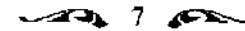

Bozülülər çəkir keşik.
Qırılıbdır oğullarım,
Qanla boyanıb yollarım,
Dilim yenə susdurulub,
Bağlı qalıbdır qollarım,
Biz belə dərd görməmişik,
Belə qurban verməmişik.
Belimi qoymayın büküm.
Gözümün yaşını töküm
Qan tüpürüm, ahlər çəkim,
Tapdalanım ayaqlarda,
Düzəldin sınımış belimi.
Sürünməyim torpaqlarda.

1990

QIZIL ORDU – ANA FƏRYADI

Ey şəninə şər yazıb,
Nəğmə qoşub,
Yollarına al çiçəklər tökdüyümüz,
Adlarını ipəklərə büktdüyümüz
“Qəhrəmanlar!”
Nədir tökdüyünüz qanlar?
Dar ayaqda, çətin gündə,
Faşistlərlə ölüm-dirim döyüşündə
Sizə arxa, dayaq olan,
Cavanları, qocaları
Zavodlarda sübhə kimi oyaq olan
Bir millətə nədir bunca
Verdiyiniz ittihamlar!
Nədir tökdüyünüz qanlar?
Nədir bizim günahımız?
Biz nə zaman bir millətin
Sərhədinə basqın edib,
Torpağıni zəbt etmişik?
Biz nə zaman qonşumuza

Qəsd etmişik?
Biz ki daim “qardaş” olduq,
Dar ayaqda yoldaş olduq
Millətlərə.
Bununçünmü düşürük bu zillətlərə?
Nədir bu tökülən qanlar?
Mən bir ana fəryadıyla
İndi sizi, dərdimizi
Dinləməyə çağırıram
Ey insanlar!
Ey insanlar!

1990

ŞƏHİDLƏR QƏBRİSTANINDA

Qəhrəmanlıq abidəmiz
Ey şəhidlər qəbristanı!
Torpağına qəm çökməmiş
Millət hanı?
Dövrən bizə qəm üstündən
Qəm yüklədi dönə-dönə...
Biz ha qaçdıq, o qanıçən
Qapımızı döydü yenə.
İndi bu qəm havasını
Hansı sazda çalaq, eller?!
Yaraların ağrısını
Hansı sözlə alağ, eller?!
Oğul! – deyən anaların göz yaşına
Göz yaşımı qatıram mən!
Qəm səlində batıram mən!
Batıram mən!
Bir səs deyir: – Dur! Ağlama
Düzəlt qəddi-qamətini!
Dərde, qəmə səsləmə sən
Dərddən güclü millətini!
Dur! Ağlama!

Ağladıqca kiçilmişik,
Zəmi kimi biçilmişik,
Bölünmüşük para-para!
Dur! Ağlama! Nəsil böyüt
Əvəz olsun vətəninə
Qurban gedən oğullara!
Rəhmət sizə, ey igidlər!
Ey şəhidlər!
Ey azadlıq qurbanları!
Ey vətən qəhrəmanları!
Ölmədiniz, yaşadacaq sizi zaman.
Qəhrəmanlıq abidəmiz
Olacaqdır bu qəbristan!

1991

ŞƏHİDLƏRİN İLDÖNÜMÜ

O sitəmli günlərin,
Dərdli, qəmli günlərin
Üstündən gözüyaşlı
Gəldi bir il də keçdi.
Bu günlərin acısı
Min-min könüldən keçdi.
Divarları, daşları
Gülle yaralı evlər
Durub o cinayətin
Qanlı şahidi kimi.
Qələmimdən qan damır,
Necə yazım dərdimi?
Necə deyim qırdılar,
Mənim min-min mərdimi.
Yudu yağın yağışlar
Bakı küçələrinə
Axıb sellənən qanı.
Ziyarətgaha döndü
Şəhidlər qəbristanı.
Çıx bu qəmdən, bu yasdən,

Sən ey Odlar elimiz!
Qoy silinsin üzlərdən
Qəm yaşları səlimiz!
Matəm ili deyildir
Qəhrəmanlıq ilimiz.
Ayaq üstə möhkəm dur,
Nə qədər ki, sən varsan!
Yıxılsan tapdanarsan!
Ey od, işıq məbədi!
Bu işığın, odunla
Döyüşdəsən əbədi.

1991

SƏNGƏRLƏRİ SİNƏLƏRDƏN QURDULAR

Fırtınalı dənizdə bir gəmi var,
İçindəki mənəm, yoxdur avarım,
Ürəyimdə bir dünyanın qəmi var,
Yaralıdır mənim Odlar diyarım.

Nə təbib var yarasını sarmağa,
Nə silah var "vuranını" vurmağa,
Nə insan var bir məsləhət sormağa,
Haray mənim kimim, kimsəm, simsarım!

Xəncər salıb yarasını oydular,
İçib-içib nə qanından doydular.
Babam demiş: "Nə kəsdilər dilini",
Nə səsini çıxartmağa qoydular.

Oğul gərək vətəninə dar gündə,
İgid gərək dursun düşmən önündə.
İgidlərim yalnız əllə durdular,
Səngərləri sinələrdən qurdular...
Top, qılıncı gəldi zalım ordular
Su yerinə torpaq qanla sulandı,
Qan töküldü... zülüm ərşə dayandı.

Göy kişnədi, yer ağladı bu dərdə,
Bir milleti saxladılar kədərdə.
Rəhmət sizə, ey igidlər, şəhidlər!
Yurd uğrunda şücaətlə ölənlər!
Ağlayacaq, bu hökmüdür zamanın, –
Bu gün bizi ağladaraq gülənlər.

1990

AĞLAMA GƏLİNİM, QIZIM, AĞLAMA

Qanlı Yanvar günlərinə

Ağlama kamanım, sazım, ağlama!
Sil bu göz yaşını, gözüm, ağlama!
Gəlinim ağlama, qızım, ağlama,
Dərddən güclüləri dərd əyə bilməz!

Aç qara örpəyi, gülüm, başından,
Çaylar bulanmasın qoy göz yaşından,
Körpən qəm əmməsin ana döşündən,
Göz yaş tökdürən, göz yaş silməz.

Demə ki, yurdunda töküldü qanlar,
Biz dağlıq, dağlarda gurlar tufanlar,
Zirvədə püskürər odlu vulkanlar,
Təpələr düzənər, dağlar öyilməz!

Qırılan ağacın yerində müdam
Təzə ağac əkər qüdrətli bağban,
Təzə nəsəl böyüt, ey dərdi ümman!
Oğulsuz millətə, millət deyilməz!
Dərddən güclüləri dərd əyə bilməz.

Qanlı yanvar günləri